

Jņ 17:11 O.Jermolājevs.

Jāņa evaņģēlija 17.nodaļu dēvē par Jēzus Kristus Augstpriestera lūgšanu. Tā ir garākā Kristus lūgšana, ar kuras saturu mēs varam iepazīties, un tā patiesi pārsteidz ar savu patiesumu, nodošanos, mīlestību pret Tēvu un Kristus rūpēm par mācekļiem. Tā ir lūgšana, kura izteikta īsi pirms Viņa ciešanām un Jāņa evaņģelijā noslēdz Viņa atvadu runas, kuras iesākas ar 13.nodaļu. Kā lasām šajā nodaļā, Kristus parāda Savu mīlestību mācekļiem "līdz galam", runā par pazemīgu kalpošanu citiem kā vienīgo ceļu uz cieņas iemantošanu un garīgu vadīšanu. 15.nodaļā Kristus runā par sevi kā par īsto vīnakoku un par mums kā zariem, mācot kā Viņa mācekļiem ārpus Viņa nav dzīvības. Mums ir tas jāatceras, ka neviena garīga vai laicīga autoritāte nav īstie ceļa rādītāji uz dzīvību, kā vien Kungs pats, kurš sacījis: **"Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība!" (Jņ 14:6)** Lieki teikt, ka tik daudz ceļu tiek piedāvāts un uzskatīts, ka tie aizved uz garīgumu, garīgu pašapmierinātību, sevis pilnveidošanu, bet tikai ceļš, kurš seko Jēzus Kristus mācībai ved uz dzīvību un nodrošina patiesu garīgu izaugsmi un svētdzīvi. Mums ir jāmeklē Kristus vārdos, ko nozīmē iet un būt uz šī ceļa! Vēlos jūs iedrošināt lasīt šīs piecas īpašās nodaļas Jāņa evaņģelijā no 13.-17.-tajai nodaļai, lai atklātu paša Kristus teikto par patiesu piederību Viņam, par Viņa rūpēm un gādību, par sadraudzību ar Viņu un Tēvu un kristiešu vienotību. Kristus par šo visu lūdz Savā Augstpriestera lūgšanā, iestājas par mums un caur to arī atklāj, kas Kristusprāt ir garīgās dzīves centrā.

Vēl vairāk, tajā izteiktas Kristus rūpes un lūgums pasargāt arī mācekļus nākamajos gadsimtos, starp kuriem esam arī mēs ikviens. Ar to ko Kristus lūdza, Viņš uzskatīja, ka ar to būs pilnīgi pietiekami mācekļa dzīvei, kura ietver sekošanu Kristum visos tās aspektos: mācībā, svētdzīvē, misijā un kalpošanā.

Iepazīties ar šo lūgšanu ir nozīmīgi arī tādēļ, ka cilvēks, arī Baznīcā, vienmēr ko meklē, šaubās. Lūgšanas centrā ir lūgums, lai mācekļi būtu vienprātīgi un šī vienprātība pamatota mācekļu attiecībās ar un attieksmē pret un dzīvi saskaņā ar Dieva vārdiem un piederību Dievam kā Tēvam, kurš ir Svēts, taisns, žēlsirdīgs un mīlošs vienlaicīgi, kā to atklāj Svētie Raksti.

Uzklausīsim fragmentu no Kristus lūgšanas un apcerēsīm tās nozīmi. Lai dzirdētie vārdi atrod dzirdošas ausis un atsaucīgas sirdis tuvoties personiskākās, dziļākās attiecībās ar Dzīvības Kungu Jēzu Kristu!

Jņ 17:11 "Es vairs neesmu pasaulē, bet viņi ir pasaulē. Un es nāku pie tevis. Svētais Tēvs, sargā savā vārdā tos, ko tu man esi devis, lai viņi būtu viens, tāpat kā mēs."

I

Kristus fiziskā klātbūtne šajā pasaulē drīzumā noslēgsies. Kungam vēl priekšā ciešanu ceļš un nāve, augšāmcelšanās un debesīs uzņemšana. Mācekļiem būs jāturpina Viņa vēsts nešana līdz pasaules un laika beigām. Jāņa evaņģēlija 14. un 16.nodaļās Jēzus Kristus runā par Aizstāvi Svēto Garu, kura spēkā un vadībā būs iespējams Kristus mācekļu ceļš un liecība pasaulei par Viņu.

II

Lūgšana atklāj Kristus rūpes. Viņš nelūdz par visiem, viņš lūdz par savējiem, Viņa mācekļiem katrā paaudzē un gadsimtā, kuri nāks ticībā pie Viņa kā Glābēja un Kunga!

Ikviens ir aicināts kļūt par "savējo" Kristum, dzirdot evaņģēliju un ļaujoties, lai viņa sirdi Svētais Gars pārlicina par Kristus vārdu patiesumu un iedrošina atsaukties, piedzīvot nožēlu par savas dzīves grēkiem un uzticēties Kristum kā Glābējam!

Domājot par rūpēm, ir arī jāatceras, ka rūpes norāda uz grūtību un apdraudējuma apzināšanos ar ko Kristus mācekļiem viņu dzīvēs būs jāstopas. Un nav svarīgi vai ārēji izaicinājumi, vai iekšēji apdraudējumi, Kristus lūdz, lai mācekļiem vienmēr ir tas pamats, kas ļautu pastāvēt visos apstākļos un situācijās. Kristus apzinās, ja viņiem nebūs šī pamata, viņu garīgā ēka sāks šķobīties un būs pakļauta postam. Kunga līdzība Kalna svētrunā par diviem nama cēlājiem atklāj, kas ir šis pamats, proti, tie ir Kristus vārdi un mācība.

Augstpriestera lūgšanā Kristus saka, ka Viņa vārdi ir Tēva vārdi, ka viņi ir viens un Kristus pilnībā iemieso Dieva mīlestību redzamā veidā kā to lasām Jāņa 1.vēstulē 4:9. Ja nav Kristus vārdi, kas ir arī Tēva vārdi, nav kristietības, nav sekošanas Kristum, nav patiesas atdzimšanas, nav nekā vairāk kā vien pašizdomāta dievkalpošana un garīgums, apaudzēts ar daudzām blakus lietām, lai pievilšanās netiktu pamanīta.

III

Kristus uzruna lūgšanā "Svētais Tēvs" ir vienreizēja un unikāla. Mēs nekur citur nelasām līdzīgus vārdus, kurus būtu teicis Jēzus Kristus. Tikai šajā vietā mēs atrodam šādus Kristus vārdus. Kristus būtu varējis uzrunāt Dievu savādāk, kā to varam lasīt citviet, par Tēvu, bet kāpēc tieši šādi un ne savādāk? Uzruna ir cieši saistīta ar Viņa lūgšanas vārdiem 17.pantā **"Dari viņus svētus patiesībā – tavi vārdi ir patiesība"**. Uzruna norāda uz to, kas Dievs ir savā būtībā, un visu ko uzzinām par Viņu Svētajos Rakstos kā par taisnu, žēlsirdīgu un mīlošu ir apskatāms kopskatā ar Dieva svētumu. Dieva svētums pieprasa patiesību, Dieva svētums nav savienojams ar meliem, dažādām "puspatiesībām", lai ko mēs neapgalvotu, nekonstruētu, nesacītu, pastāvēs tikai tas, kas spēj pastāvēt Dieva svētuma priekšā. **Nekas, kas ir nesvēts nestāvēs Dieva priekšā, tāpēc Kristus lūgšana ietver to, lai Viņa mācekļi kā augstāko un lielāko savas dzīves ceļā redz dzīvi balstītu uz paša Dieva vārdiem, ne vārdiem par Dievu, ne teoloģiskām konstrukcijām par Dievu, ne senākiem vai jaunākiem skaidrojumiem par Dievu, bet uz paša Dieva vārdiem, kurus Kristus mums Savā personā un mācībā ir atklājis. Ceļš uz svētumu, ir dzīve dzīvota Dieva vārdos, kurus Kristus atklāja. Ceļš uz svētumu ir dzīve Kristū! Tikai Kristū mēs reiz varēsim atrasties svētā Dieva priekšā.** Tikai paša Dieva vārdi ir pilnīgi un tikai par tiem varam sacīt, ka tie ir patiesi. Neviena garīga vai laicīga autoritāte nevar pretendēt uz patiesību pāri Dieva rakstiem.

Redziet, cik saprotami kļūst Kristus aicinājuma vārdi: "Seko man!", jo tikai Kristus mūs ved un tuvina Tēvam. Jebkuras mūsu domas par Dievu, Viņa taisnību, mīlestību vai svētumu balstītas ne uz Dieva vārdiem, ved pie šķelšanās un atšķirībām. Kristus to apzinās un lūdz **"Lai viņi būtu viens, tāpat kā mēs"**.

IV

"Lai viņi būtu viens, tāpat kā mēs", cik gan brīnišķīgi un sāpīgi ir šie vārdi vienlaicīgi. Brīnišķīgi, jo tie atklāj Kristus gribu redzēt savus mācekļus vienprātībā un savstarpējā mīlestībā. Šī vienība ietvertu gan mācekļu vienprātību citam ar citu, gan arī mācekļu vienprātību ar Trīsvienīgo Dievu. Sāpīgi, jo grūti iedomāties vēl kādu grupu, kuri būtu tik sadalīti un atšķirīgi kā kristieši. Būtu jau labi, ja tās būtu atšķirības dievkalpojuma formā, ārējā izskatā, mūzikā, bet runa ir par teoloģiskām atšķirībām. Iepriekš sacītais par paša Dieva vārdu nelikšanu pamatā un to aizstāšanu ar vēlākiem skaidrojumiem, apvienotiem ar atsevišķa laikmeta domāšanas veidu un indivīdu ambīcijām, ir sekmējis šīs atšķirības. Cilvēka ambīcijas, pat, ja tās cenšamies attaisnot, godkāribas un lepnuma gūstā padara to aklū un melīgu.

1Jņ 2:4 "Kas saka: es esmu viņu atzinis, – bet netur viņa baušļus, tas ir melis, un tādā nav patiesības. Bet, ja kas viņa vārdu tur, tādā patiesi Dieva mīlestība ir piepildījies. No tā mēs zinām, ka esam viņā. Kas sakās paliekam viņā, tam arī pienākas tā dzīvot, kā viņš ir dzīvojis."

Aiziešana no Kristus vārdiem un pieķeršanās citiem vārdiem, lai cik tie būtu skaisti, svēti, dievbijīgi, ir melu ceļš, jo liedz pašu būtiskāko - tuvošanos Kristum. Arī šajos vārdos Jānis uzsver, ka apgalvojums, ka kāds ir atzinis "īsto" Kristu un vienlaicīgi nepaliek Kristus vārdos, Viņa mīlestībā pret citiem, ir melis un nav patiesības šādā cilvēkā. Tas ir pievilšanās ceļš. Uzsverot vārdus **"kas viņa vārdu tur"**, ir ceļš, kurā Dieva mīlestība cilvēka dzīvē piepildās un notiek tā sadraudzība un vienotība par, kuru Kristus lūdz savā lūgšanā. Jānis atgādina, ka kristieša ceļš ir dzīvot, es sacīšu uzsverot, dzīvot, kā Kristus ir dzīvojis.

Reliģiskas runas vai tradīcijas ievērošanas bez Kristus veltītas dzīves ir kā tukšu salmu kulšana, tas ir pievilšanās ceļš. Mēs nevaram apgalvot, ka teologus vēstures gaitā būtu vadījuši slikti nodomi, taču tad, kad pazaudē pamatu, paliek tikai vārdu konstrukcijas un teologu vai garīgo vadītāju vārdi kļūst par meliem.

Vienprātība citam ar citu un Tēvu ir iespējama tikai uz kopīga pamata, proti Kristus kā Viņu iepazīstam Jaunajā Derībā. 1Kor 3:11 **"Citu pamatu neviens nevar likt kā to, kas jau likts, un tas ir Jēzus Kristus."**

Kristus lūdz par šo vienprātību un katram no mums ir atbildība tam atsaukties, mīlēt savu Kungu no visas sirds, pieņemt un mīlēt Viņa vārdus, un dzīvot saskaņā ar šiem vārdiem.

V

Mēs nevaram būt vienoti ārpus Kristus atklātajiem, mācītajiem, parādītajiem Dieva vārdiem. Jā, mēs varam būt vienoti tradīcijā senākā vai jaunākā, jā, mēs varam būt vienoti sevis izvēlētā dzīvesveidā, dievkalpošanā, bet tajā nav mūsu dzīvība. Mūsu dzīvība ir mūsu Kungā Jēzū Kristū! Tāpēc, ja vēlamies būt Kristus mācekļi un, ja vēlamies atbildēt uz jautājumu, kā iespējama šī vienotība ar Tēvu un citam ar citu, tad lūgšanas saturs to vēlreiz apstiprina: **"Sargā savā vārdā!"**

Ko nozīmē "sargāt" saskaņā ar Kristus teikto? Jau tika uzsvērts, ka tas nozīmē palikt un dzīvot patiesībā, mīlēt patiesību, gūt brīvību patiesībā. Un kā Kristus apgalvo, atcerēties, ka tikai Dieva vārdi ir patiesība. Tā ir mūžīga patiesība, jo viss cits beigs pastāvēt, pat debess un zeme, bet Kristus vārdi, kas vienlaicīgi ir Tēva vārdi, nekad neizdīs. **Mat 24:35 "Debess un zeme izdīs, bet mani vārdi neizdīs."** Nav nekā labāka kā pietverties nezūdošajam, proti, paša Dieva vārdiem. Tāpēc "sargāt" nozīmē, lai ikviens apzinās un rīkojas tā, ka nekas cits nekad nav bijis un nebūs būtiskāk kā pieņemt un dzīvot Kristus vārdos.

Vēstures gaitā un arī šodien daudzi kristieši ir izvēlējušies sargāt citu kristiešu vārdus, sargāt savu pieredzi un uzkrāto garīgo mantojumu. Mēs dzīvojam 21 gadsimtu vēlāk, kuros visos tik daudzas domas un iztirzājumi par teoloģiju ir izsacīti un piefiksēti vai konstruēti domu labirinti. Ko darīt ar visu šo uzkrāto bagātību? Tam visam ir sava vieta un cieņa, bet vai par to Kristus lūdza?

Mums nav dārgākas mantas un nebūs kā mūsu Kunga vārdi. Nav mums nekā dārgāka par pašu Kungu! Tikai Viņā mēs atdzimstam no jauna! Tikai Dieva vārdiem piemīt dzīvība un spēja atdzemdināt, atmodināt, piepildīt un dot garīgu sāta sajūtu. Tajā, lai topam sargāti!

Tā nu mēs šodien esam ar šiem Kristus vārdiem! Vai tiem piešķirsim nozīmi? Vai būsīm tiem labvēlīgi un atsaucīgi? Ko ar tiem darīsim? Vai Jēzus lūgšana ir sacīta arī par mums? Vai tiksīm pasargāti Dieva vārdā? Vai mūsu Kunga Jēzus Kristus dzīvība būs mūsu dzīvība?

Kungs Jēzus Kristus ir sacījis: "Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird." (Mat 13:9)

Lūgsim Viņu, lai paliekam Kristus lūgšanā sacīto vārdu nozīmē!